

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRA NIČÍ Č.39

Chcem Věrní Zůstal Také Dá!

Calif.VI.1974

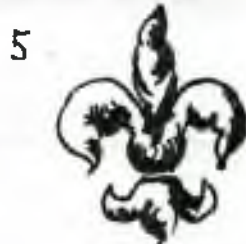
1500 Barcelona

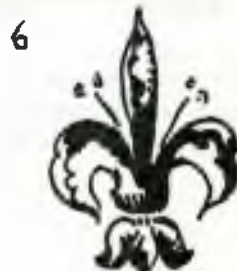
1460 JANOV

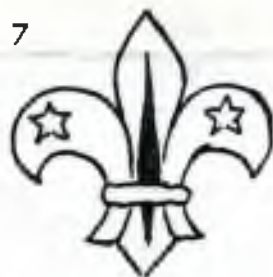
Fleur de Lys

JANOV

FLORENCIE

skauti ANGLIE

Skauti DÁNSKO

skauti IRAQ

Redakčná rada: V. Balejka, Dr. V. Fenderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

Dr. Štěpán Trochta

První skautský kardinál .

Kardinál Dr. Štěpán T R O C H T A , biskup Litoměřický se narodil 26. března 1905 ve Francově lhotě na Valašsku.

Studoval teologii v Itálii v Saleziánském klášteře Dona Bosca a byl vysvěcen na kněze v r 1932. Později získal také titul doktora teologie.

V Praze-Kobylisích vybudoval řádový dům pro chlapce s dílnami a školou, kde také založil skautský oddíl, jelikož považoval skauting za nejlepší výchovy městské mládeže. Působil v podzemí za německé okupace, hlavně ukrýváním pracovníků v podzemním hnutí a pronásledovaných židů. Byl zatčen gestapem v r 1942 a tři roky strávil ve známém koncentráku v Mauthausenu a Dachau. Trochta však přežil, protože věřil pevně ve vítězství pravdy a práva, jak mi sám vyprávěl.

Po osvobození se vrátil do Prahy zase do svého Domu mládeže v Kobylisích a stal se předsedou Duchovní Rady Junáka. Tehdy jsem ho poznal blíže a velice dobře jsme si rozuměli hlavně v otázkách výchovných. V Kobylisích jsem pro jeho hochy vedl kurs a poznal jsem dobře jak se vyznal v problémech mládeže . V r. 1947 se stal biskupem v Litoměřicích, ale po komunisteickém převratu byl opět zatčen v r 1952 odsouzen na 25 let a strávil osm let ve věznicích. Po propuštění pracoval jako pomocný dělník, instalatér a elektrikář a teprve v r 1968 za Pražského Jara se vrátil jako biskup do Litoměřic, a také ke skautingu. Papež Pius VI. ho jmenoval rok na to kardinálem společně s mnoha jinými, ale jeho jméno nebylo uveřejněno, jelikož papež ho jmenoval "in pectore" / v srdci/což Vatikán dělá, když z politických důvodů nelze jméno uvádět. Teprve letos oznámil papež, že oním nejmenovaným kardinálem je Dr. Trochta.

Je málo lidí, kteří dovedli spojit tak těsně víru v Boha s vírou v člověka, dovedli za ni trpět, ale také proni pracovat a žít.

1905 - 1974

Olga R e m e š o v á , dlouholetá členka náčelnictva za republiky a činná jako referentka pro odznaky ještě za Pražského Jara v r 1968. Zasloužila se hlavně po organizační stránce o vybudování dívčího kmene

Gaston G u t h , vnuk známého presidentova ceremoniaře Dr. Jarkovského. Gaston byl ryzí skaut, veliký táborník a vodák, který strávil každou volnou chvíli v Jižních Čechách a znal tak každé stéblo rákosí. Když se rozpovídal, ještě když mu bylo jen pod třicet, u táborového ohně určitě si někdo z vlčat opálil palce na nohou, nebo boty. Tak dovedl upoutat svým vyprávěním. Byl jeden z vůdců-umělců a skautů-proroků.

Jaroslav K u č e r a z Ustí nad Labem. Na toho nikdo nezapomene, kdo ho je jednou viděl v bezvaané uniformě, vždycky se všemi odznaku a vyznamenáními. Znal každou tečku v stanovách Svazu, dovedl vyuřadovat jakýkoliv problem. Bránil "pohraničí" a věřil, že tam jednou budeme sami. Alespon toto přání se mu splnilo.

Velen

O P Ů V O D U S K A U T S K É L I L I E .

V knize *Scouting for Boys* se dočtete, že skautská lilie symbolisuje správný směr kterým se skaut řídí ve svém životě a že je to označení severního polu na kompasu.

„Jak se dostal tento symbol, nebo značka na magnetickou střílku kompasu ?

Kompas vynalezli prý Čínané a používali ho k mořeplavbě již v prvním tisíciletí po Kristu, ale do Evropy se dostal teprve někdy ve dvanáctém a třináctém století, když se objevily první plavci, kteří se odvážili na širé moře, předně na Atlantický ocean.

Tehdy se také začaly objevovat první mapy, většinou tištěné, vlastně ryté, jednak v Barceloně, jednak v Janově. V rohu takové mapy bývá větrná růžice a k označení severu bylo používáno písmene 'T' neboť v italštině sever byl tehdy nazýván 'tramontana', protože to bylo území na sever od Alp, tedy 'přes hory'. Toto 'T' bylo různě dekorováno a velice často horní příčka měla uprostřed výstupek, nebo hrot, který pak směřoval přesně k severu. Na titulní stránce vidíte v první řadě č.1 takové 'T' z Barcelonské mapy a č.2 z Janovské mapy. kresba č.3 je ukázkou skautské lilie na razítku našeho Junáka dávno před světovou válkou, která ještě úplně se podobá písmeni 'T'.

Fleur de lys vlastně kosatec byl oblíbeným symbolem ve středověku a nejenom znakem Francie, ale i Forencie a Janova. Janovští rytci pak, když ryly mapy postupně změnili původní T ve Fleur de lys a tak vznikla tato lilie, či lépe tato lilie se dostala na mapy a stala se symbolem severu.

Když se skauting rozšířil po světové válce v r 1918 do celého světa jednotlivé národy si přizpůsobovali nákras podle svých potřeb a tak vzniklo nekonečně mnoho skautských lilií, které jednak sledují středověká heraldická znamení, nebo se od nich docela uchylují, jako na př. skauti v Iraqu. Ti si zaměnili chlopě lilie prostě za palmové listy.

Baden povel doplnil lilii jednak dvěma pěticípými hvězdami, které symbolisují deset bodů skautského desatera a použil také příčku, která se ostatně objevuje na nákresech středověkých dávno, jako symbol jednoty a soudržnosti.

MEZINÁRODNÍ ODZNAK
SKAUTŮ

THE INTERNATIONAL FELLOWSHIP OF FORMER SCOUTS AND GUIDES
 L'AMITIE INTERNATIONALE DES SCOUTS ET GUIDES ADULTES

Iste sa pamätáte na výraz: "Jedenkrát skaut, vždycky skaut."
 Malo kto však vie, že existuje skautské ústredie, ktoré sdružuje
 všetkých bývalých skautov a skautky, bez ohľadu na národnosť
 a že v rámci tohto ústredia je oddelenie-Central Branch-, ktoré
 má na starosti registráciu bývalých D.P. skautov-politických
 uprchlíkov po druhej svetovej vojne.

Toto oddelenie bolo založené Mr. Monett-om, (niektorí z Vás Ste
 ho poznali v Nemecku, kde reprezentoval Medzinárodnú skautskú kan-
 celariu a navštevoval rôzne D.P. Lagre.) A pretože, väčšina z Vás
 Ste bývalí D.P. skauti, je len samozrejme, že by sme mali byť členmi
 tohto ústredia.

Byť členom ústredia, musíte byť registrovaní buď ako jednotlivý
 člen, alebo ako člen skupiny, -Central Branch-. Ako jednotlivec, vy-
 plníte prihlášku a zaplatíte registračný poplatok 50 Belgických
 Frankov a členský poplatok 100 B.F. (členský poplatok sa platí
 každý rok.) v amerických dolároch-1 Dolar=33-34 Belgických Frank.
 Dostanete legitimáciu, odznak a budete pravidelne dostávať "News
 Letters" a "Bulletin."

Ako člen skupiny-Central Branch- registračný poplatok je len
 40 B.F. a členský poplatok je len 50 B.F. Dostanete legitimáciu,
 odznak a skupina dostane 1 číslo News Letters a Bulletinu na kaž-
 dých 4 členov.

Glenovia skupiny Old skautov v Los Angeles sa rozhodli prihlásiť
 sa do ústredia ako samostatná skupina a rozšíriť členstvo o býv.
 skautov a skautky, ktorí žijú v Californii a pribrať za členov i
 skautov iných národností, žijúcich v našom okolí. Ak sa naše pred-
 poklady splnia, naša skupina by mohla mať 25-30 členov. Nechcete sa pri-
 hlásiť medzi nás? Ak áno, prihláste sa na adresu Stopy.

-Fakir-

Adresa pre tých, čo sa chcú prihlásiť ako jednotlivci:

Dr. W. M. van Poeta

Pieter de Hooghlat A 48

HILTHOVEN NL-2660 Holland

22. 782132

HLASANI SLOVO BOZI MA BYT NASE PRAVDA

Pravda jest jen jedna a to jest Buh. Neni to pojem osobni, jak by lharí tuto pravdu radi zdiskreditovali. Buh, s vlastnosti jen jedinou, pravdou, jest zarukou naseho nejvetsiho blaha zde na svete i v zivote nasledujcim. Pujdeme-li za touto pravdou ve shode s velkou myslenkou, jiz sami ve svem nitru spokojeni budeme, a jako pravdomluvni a tuto vsude hlasajici prineseme ostatnimu lidstvu ten nejvetsi a nejcennejsi odkaz. Pak budeme si navzajem duverovati a miti se radi. Clovek v dusledku poznani pravdy bude se snazit v zuslechtovani se, neboť bude si stlat nejen pro tento svet, ale i pro pristi. Bude si vedom, ze jeho zivot nekonce umrtim tela, ale ze jest dalsim pokračovatelem a spolubudovatelem sveho blaha a i vseho zivocisstva. Tento cil zivota jest nam jiz dan, on jest ten nejslechetnejsi, neboť jest pravdivy. Kdo se touto velkou pravdou bude riditi, ji vyhledavati a lez vsemi prostredky potirati, nutne pujde timto svetem ocisten od spiny lze, k metam cloveka vskutku dustojnymi

Clovek bohuzel jest do jiste miry rozenym sobcem a prospecharem. Spravne nazirani na ucel sveho zivota, tot dle meho soudu nejvetsim ziskem, jehož lze dosici. Podari-li se nam toto, pak jiz cela akce umravnovaci dostane sve koleje a postup bude rychlejsi a jistejsi.

Vsak co mame delat? Jakou jiti cestou? Lidstvo, jako ten Ahasver, stojí na rozcesti a neví si rady, kudy kam. Katolícky klerus hlása: "Nase cesta jest pravda, to jest Buh". Socialiste a komuniste slibuji raj na zemi, jen co se jim podari veskere jmeni spravdlive rozdelit a lidi pekne srovnat, neboť ma byt rovnost. Spiritiste nas cityruji mezi duše ve vesmiru a materialiste radi: "drz se hmoty"! Tot za danych pomeru nejlepsi a nestarej se, co bylo a bude. Jen kdyz my se mame dobre, ostatni mohou treba zemrit. Zivot je boj, tot jejich prijate heslo a dle toho se zde zarizují! A duše prosta jde z jednoho tabora do druhého a nikde nenaleza uspokojeni.

V malem nasem narode jest zavist zakorenena a snad i vypestovana, jest to tak zv. plemenna zast, která jest znakem otrockym, jez byla naseta a pestena v nas mocnari ve snaze ovladnouti tento narod rebelu, coz se jim velmi dobre darilo. Nadelali v nasem narode "panu" a "otroku" a pomoci ruznich nahonci, rozkladne dilo pokračovalo tak, ze nasledky jeho jsou jeste dnes zcela zrejme. Tato nesnaselivost nase ma svuj charakter vedle podcenovani vlastni krve, lasku a uctu ku vsemu cizimu,

Jaka to zmena v obraze naroda! Nebojujeme vice pro budoucnost statu a hlavne o jednotu v narode, hlavne v exilu. Nas nenese hrde sebevedomi narodni a nadseni vlastenecke, uz nebojujeme o veci a hodnoty, které se nemeni a jsou nezbytnosti pro kazdy narod a stat. Bojujeme mezi sebou o programy politických stran. Nas nezajima tradice, vyvoj, budoucnost, vyssi idealy. Promenili jsme se ve vasnive nepratele tech druhych a prejeme jim to nejhorsí. Ti druzi preji totez nam. Uplynulo skoro 60 vyrocí rijna z r. 1918, a poslednich 40 let tohoto noveho letopoctu je nesvobodnych. Nikdo jiz nemluvi o cennosti duchovni a hmotne, vytvorene narodem v retezú staletí. Zivotnost naroda muze byt udržovana pouze tehdy, ridi-li se narod ideami a rady, které mu byly odkazany predchozimi generacemi.

Z ČINNOSTI NAŠICH SKAUTU V EVROPE.

Naši skauti v Evropě navázali užší spolupráci se skautským ustředím ve Švýcarsku, které je registruje jako svoji složku a dává jim možnost používání jejich tábořišť, skautských rezervací a domovů a dává jim také pojištění podobně jako je tomu u některých skupin v jiných zemích předně v USA. Učastní se také společně se Švýcary letos skautského Jamboree ve Skandinávii.

O Vánocích pořádali naši skauti pod vedením br. Kratochvíla Zimní tábor na hradě Kostivalu v Černém lese. Nazvali tábor, podle své tradice tentokrát po hvězdáři Luboši Kohoutkovi. Postavili si skautský Betlém, kde skauti jdou mezi ostatními pozdravit Jezulátko a nesou mu dříví, protože byla veliká zima. V nedalekém lomu měli táborový ohen kolem něhož seděli funkcionáři na dřevěných křeslech tak jako to bývalo u nás doma. Opodál byl vánoční stromek. Osm skautů a skautek dostalo či složilo odborku Hvězdáře a jejich potvrzení podepsal mimo skautských funkcionářů sám hvězdář Luboš Kohoutek a jiný známý náš hvězdář v exilu Dr. Karel Hujer.

Planují tyto další tábory pro letošní rok:

Tábor Severka 74 Antonína Dvořáka od 27.7 do 11.8.

Vlčácký tábor na Kostivalu 11.7 - 10.8. Tábor Bedřicha Smetany.

Dívčí tábor Leoše Janáčka pro světlušky a skautky v Bavorsku 21.7 - 10.8.

Tábor Batolat Jana Masaryka ve Švýcarsku 21.7. - 10.8.

Vysokohorský tábor v srpnu v Stubeiských Alpách s pojením se výcvikem v horolezectví se připravuje.

NOVI FUNKCIONARI NAŠICH JEDNOTEK V NEMECKU:

President našich skautů br. Velen Fandelek jmenoval na návrh a po dohodě s br. J. Kratochvílem tyto činovníky:

br. František N e m e c členem náčelnictva Československých Junáků skautů v Exilu, s pověřením organizace našich skautů v Evropě.

br. prof. Dr. Josef Kratochvíl člen Náčelnictva a Hlavní vedoucí našich skautů v Evropě.

br. Zbyněk B r z o n Tajemníkem Evropského Ustředí

br. MUDr. Jiří Kolominský Vedoucím našich jednotek v Západním Německu

Br. Ota K o u t n ý Vedoucí našich jednotek pro Rakousko

br. MUDr. Jaroslav D b a l ý Vedoucí našich jednotek pro Švýcarsko.

Co způsobilo, že narod sv. Vojtěcha a sv. Václava strhl v Praze mariánský sloup? Kdo dovedl způsobit, že narod, z něhož vyšla sv. Ludmila, bl. Anežka, desítky biskupů, arcibiskupů a kardinálů, že ten narod vyhazoval krize ze svých škol? Často jsme se sami sebe ptali, jak to všechno bylo možné.

Jsem ovšem přesvědčen, že půjde-li náš lid za pravdou, odpadnou tyto neresti jako mnohé jiné samy sebou. Nebude příčinou k závisti a nenávisti až náš lid pochopí, že není vše zlato co se trpytí a že to, co kdysi zaviděli, jsou spíše k politování. Závist má své semě v sobectví a rozdílech společenských. Největší podíl na závistivosti a nespokojenosti našeho lidu má na svědomí třídní hnutí všech socialistických stran. Ony využily hospodářských rozdílů a sklonů našeho národa k závisti, pěstováním této nenávisti na schůzích a v tisku.

Priznejme si konečně naše chyby, vrátme se k pravdě! Pravda je vždy nejspolehlivější a nejrychlejší! Dáme-li se touto věstí bez otálení, získáme již za nynějšího svého trvání klid, svobodu a jistou část toho velkého štěstí ve spokojenosti.

Bedřich

Náš vlce " Janosik "

6. listopadu, anno domini 1900 se nám narodilo v Praze vlce. V roce 1913 po prázdninách zavedl strýc Emil Preis náš vlce na Císařský Ostrov, kde ve stanech taborili skauti. Náš Janosik byl jako v Jirkově vidění, neb po čem kluci toužili bylo zde ve skutečnosti. Janosik byl představen vůdci tábora profesoru A. B. Svojsíkovi, rozčilením ani nemohl dobře odpovídat na laskavé otázky, až lívanec skautem usmazaný a jemu nabídnutý vyvedl našeho Janosika z ostychavosti.

Doma ihned vypravěl kamarádů o všem co zazil a viděl na Císařském Ostrově v Praze. S počátku nechtěli verit a proto na večerních vycházkách debatovali a znovu a znovu jim musel odpovídat na dotazy až konečně se dohodli utvořit skautskou družinu. Pozadali pana Polaka který rozuměl a měl rád mládež, byl nadšeným obdivatelem přírody, dobrovolným hasičem a nadšeným vlastencem. Učil je znat ptactvo, stromy, kere, rostliny, naučil je delat herbar, sbírat houby, dovedl napodobit zpěv a volání ptaku, stopovat zver, učil je číst v té velké knize přírody. Scházivali se v malém hájčku brezovém pod lesem s káři šipku a hlochu s malou studánkou, prava to oáza o samote. Tam si opekávali brambory v zřehavém popeli, planovali výlety a hovorili o ideách skautských, četli knihy Karla Maysa a Malého Čtenáře a toužili po dalekých krajích.

Ujednáno bylo a byl pozván skautský činovník a tak 21. března 1914 na první jarní den měli slibovat věrnost skautským idealům. V sobotu odpoledne po ohně se sešli v jejich oáse, postavili dva stany "acka" a s dvou pokrývek a prostaradel, které si vyžehrali u jejich maminek, na ohně postavili kotlík na čaj. Po třetí hodině odpoledne pan Polak přivedl z nadraží skautského činovníka a představil nás: Jozku, Vasu, Lojzu, Karla, Tonda, Pepu, Jindru a Janosika. Pan Trojan v krátké řeči povedl družině o skautském hnutí jak u nás tak i v cizině, o cestě do Anglie náčelníka A. B. Svojsíka a jeho práci doma, o skautském zákonu a slibu a co to má za význam stát se skautem. Byli všichni překvapeni a zarazeni. Skautský zákon a přísaha, to je vlastně kvalifikace charakteru, bytosti, je to program pro celý život. To nebyla již hra, legrace, výlety, táboreni, příroda ale velká zodpovědnost a povinnost vůči rodičům, sourozencům, vlasti a lidstvu. Došlo k přísaze. Náš Janosik byl první a nemohl vyslovit slovo, hrdlo se mu sevřelo strachem a nedůvěrou k jemu samému, bylo to velké předsevzetí, úkol veliký. Konečně

byl slib složen k uspokojení všech. Když den chýlil se ku konci a rude paprsky zalily tabor zvláštní pocit uspokojení a radosti zalil jejich srdce, nebyli již obyčejnými chlapci, ale skauty s velkým a důležitým životním úkolem. Tak byl zakončen první jarní den v roce 1914.

První jarní den - 21. března 1974 v Americe, daleko od domova! Jen ve vzpomínkách lze jít napřed a tak se navrátilo naše "mile více Janosik" do minulosti, kterou čas jako mostem překlenul, - 60 let! Bylo to dávno, tak dávno, že nikdo z lidí to nepamatuje. Mnoho země a světadílů, cizina, tábory, různé skautské organizace a tváře jde vzpomínkami a naplňují duši uspokojením. Víím, jsem přesvědčen že náš Janosik cítí že nežil nadarmo, byl velmi důležitým v životě mnoha chlapců a v životě lidské společnosti. Mnozí hoši za těžkých okolností, přes noc vyrostli v muže.

"Náš Janosik" splnil úkol svůj a dodržel přísahu danou před 60 lety!
Neblednoucí, teskná, ale přelaskavá vzpomínka.

Bedřich

Náš milý "JANOSIK"

K Pramenům Bratrství a Lasky k Blíznému.

Mít se dobře, být spokojeným a šťastným, tot idealem všeho lidstva na světě. Malo je těch, zvláště pak normalních lidí kteří by neměli zájmu na štěstích a pozitivních věcech a trpělivě očekávali v odříkání a skromnosti štěstí a blaho po své smrti. Člověk normalního rozumu a zdravých nervů, má snahu zachovat sám sebe co nejlépe, být zdravý a vrozený, bohatý a vůbec šťasten. Tyto ideály jsou všeobecné a mále snad výjimky neruší pravidlo. Jest to hybná síla všeho lidstva, která nedopravá mu oddech, ženouc ho stále vpřed za vytčeným cílem. To je mladý a zdravý člověk! "Co ale starý a těžce nemocný člověk?"

V tomto chaosu duševního egoistického života, každý zapomíná na lidskou bolest. Život je pospolitost.

Musíme trnout nad soudností našich lidí, hlavně skautů, že jest možná, aby bratr skaut, těžce nemocný, je nechat na holickách. Člověk jest do jisté míry rozeným sobcem a prospechářem a zapomíná na svoji bratrskou povinnost. Vedle bratrství jest ovšem další činnost, láska k blíznému. Je-li bratrství upřímné a obětavé, tot láska bratrská skutečná! Bohužel, egoismus ovládl nejen náš lid, ale tento svět vůbec a morálka silně poklesla. O vlastní egoistické zájmy, rozbijí se pokrok filantropický a duševní vůbec. Lidstvo, včetně našich lidí v exilu ve svém duševním vývinu zavrhuje náboženské nauky o Bohu a jeho vlastnostech a jiné ho lepšího nemá.

Psali jsme již trikrát ve "STOPE" že bratr "Jan Koci, 120 E. Laurel, Glendale, California, 91205" je již léta vážně nemocen, nemůže chodit a potřebuje každou pomoc. Sestry a bratři ho ani nenavštěvují.

Uzavírajíce radu myšlenek, které ve mě vyvolal tento smutný případ, kladu si přirozenou otázku, jaké jsou vůbec naše naděje do budoucna? Když se dívám do minulosti tak se ptám, co způsobilo, že národ sv. Vojtěcha a sv. Václava strhl v Praze mariánský sloup, že ten národ vyhazoval krize ze svých škol? Je to kletba naší poroby?

Bedřich

Catalina

Skupina Old
skautov v Los
Angeles, pozvala
členov skaut. odd.
302 a členov
skupiny Explorero
1303, na výlet na

Zacalo to tak
-prístav morských
nálada a 23 členov,

ostrov Catalina.

krásne. 7 hod. ráno

skautov v Long Beach - modrá obloha, veselá
spolu s posádkou lode "Volunteer", od-
chádza na výlet na lodi 150 m. dlhej - bývalej to vojenskej minolodky.

Boly všetky predpoklady pre bezvadný výlet, tak ako nám to br.
Fakír popísal, ktorý bol na ostrove už niekoľkokrát. More bolo opravdu
pekne, modré, ale trochu nekludné. Netrvalo to ani 1 hod. a kapitán lode,
dava rozkaz, aby každý sedel v zadu na lodi a v podpalubí. Tváre niek-
torých členov odd. začínajú byť bledé a br. Olda, ktorý prišiel tesne
pred odchodom lode, teda posledný, bol prvý, ktorý sa nahnul cez palubu
a "krmil" rybčičky, dostal morskú nemoc.

More je stále viac a viac rozbúrené a za br. Oldom nasledujú
ďalší a ďalší. V podpalubí to vyzera ako v nemocnici. 18 členov skautov
sa pravidelne s každým väčším vykyvom lode nahýbajú cez palubu a.....
Konečne ostrov Catalina v dohľade. More pri pobreží sa ukludňuje a v
11 hod. dop. naši skauti a skautky vystupujú na pevninu.

Po príchode na táborišta, tí čo mali morskú nemoc odpočívajú a
tí čo nemali, stavajú stane a upravujú táborišta. No nič netrvá večne.
Z nemocných sa stávajú zdraví a po dobrej večere (kanadské ruže-
specialita br. Fakíra), ideme na drevo a pripravujeme táborak.

Neni táborak, ako táborak. Ale táborak za zvukov rozbúreného mora,
a morských vln, ktoré končili asi 10 m. od táboraku, skautských a ľud-
ových piesní slovenských, českých, amerických, za doprovodu 3 kytaristov
br. Rick, John a Tomáš a opravdu pekného umeleckého hlasu s. Ivoni, toto
bol táborak, na ktorý budeme dlho spomínať.

Na druhý den ráno, pohľad na more bol síce krásny, ale červená
vlajka na lodnom stožiaru, znamenala nepríjemne prekvapenie. Žiadna
loď nesmie upustiť prístav. More je rozbúrené a nebezpečné. Jedna pla-
chetná loď, asi 90 m. dlhá, nedbala tejto výstrahy a asi 1 km od nás sa
potopila. Zachránili len 3 člennú posádku.

Co teraz??? Potraviny síce máme, ale ako dlho tu zostaneme? Deň,
dva, ?? Poveťnosťne správy hlasia, že more sa uklidní v noci, alebo na

druhý den. Budeme čakať, alebo pôjdeme?? V 1 hod. odpoľ. čas nášho plánovaného odchodu, hrajeme volleyball s členmi našej lodi. My a asi 200 ďalších ľudí, čaká na ďalšie zprávy. Nikdo nevie, kedy pôjdeme....

Vidíme prístávať hydroaviob, znak toho, že more sa ukludňuje. Br. Fakir vyjednáva s kapitanom lode. Po mnohých telef. dotazoch a rozhovoroch s meteorologickou službou, bolo nám oznámené, že more vo smeru našej cesty je síce ešte rozbuřene ale je nádej, že sa ukludní. Kapitán lode rozhodol, že pôjdeme, že to skúsime. "Nemôže to byť horšie, ako to bolo na ceste sem" hovorí.

V 6 hod. večer odchádzame. Vietime, že kapitán má pravdu. Žiaľ, nebolo tomu tak. More bolo tak rozbuřene, že sme museli spomaliť rychlosť lode a tým sme predĺžili naše utrpenie. Tí, čo si sobrali pilulky proti morskej nemoci, boli na tom dobre. Tí ostatní - trpeli.

V 10 hod. večer sa vylodujeme v prístave Long Beach. Skončil sa výlet, na ktorý chce každý zabudnúť, ale už sa teší na ďalší, kedy počasie bude krásne, more kludné a kedy plavba bude "balada", ako to povedal br. Fakir.

- P. P. -

Z REDAKCIE ;

Vďaka br. Cipovi za rozposlanie Stopy v Europe. Bolo by si priat. aby takých ochotných skautov bolo medzi nami viacej.

Finančná podpora na Stopu: Vďaka všetkým ktorí nám poslali finančné dary na Stopu, minulý rok. Je nepísaný zákon exilu, neverejňovať plne mená darcov alebo dopisovateľov. Z tohoto dôvodu, uverejňujeme len začiatocné písmena. Vieme, že Stopa sa dostane i do CSR / my neposielame Stopu domov/a komunisti nemusia vedieť, kto zo skautov nás podporujem. Dúfame, že pochopíte a uznáte našu opatrnosť.

Zanikne Stopa??? Neverte na "suskandu". Stopa nezanikne, pokiaľ nám budete posielat' články a finančnú podporu. O rozmnoženie a rozposielanie sa postarajú Old skauti. Jediné výdavky máme a postovným (min. 20 Dol.) a o to sa musíte postarať Vy. Teda neza- budajte na nás.